

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Lanfrancus Episcopus, S. E. doctor, et Sanctissimi Sacramenti Eucharistiae defensor. cap. LXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

S. LANFRANCVS EPISCOPVS:

S.E. Doctor, & Sanctissimi Sacramenti
Eucharistiae defensor:

Hic est, enim, 'Panis, qui de cœlo descendit. Ioan. 6.
Cap. LXXXIII.

ELLEBRIS etiam eo tempore fuit S. Lanfranci Archiepiscopi Cantuariensis, & monachi memoria, qui Papæ ex nobili Beccariorum familia (ut quidam tradiderunt) in Italia natus, talen in Dialecticis, & Philosophicis operam dedit, ut eorum princeps sue tempore haberetur, & lumen Magisterque Theologorum idem uocaretur, & esset. Hic cum multis annis Papæ Scholam publicam cum laude tenuisset, Gallias ingressus aaronibus spoliatus, & abductus dicitur; quod cum grauiter & impatienter primo tulisset, demum in se reuersus, & seipsum dannans, quod tot annis alios docuisset, & sacris litteris operam dedisset, nec tamen adhuc Deum in tribulatione laudare didicisset, uero facto si ab hoc periculo liberaretur, monachari instituit, & Deinde in humilitate servire. Liberatus ergo monasterium Beccense in Normandia ingressus, & sub Herleuino Abbe monasticis disciplinis imbutus, ibidem aliquot annis se idiotam simulans, & illiteratum, incognitus mansit, gaudens abiectus esse in domo Dei, magis quam habitare in turbis peccatorum, & magnatum huius seculi. Voluntate tandem diuina, qui lucernam illam uidentem, & lucentem supra candelabrum Ecclesie locare constituerat, ab Italib[us] quibusdam mercatoribus agnitus, & quis esset manifestatus; Prior statim Claustral[is], & Magister Scholæ constituitur, mox Abbas Cadomensis; postremò Cantuariensis Archiepiscopus factus, Ecclesiam sibi commissam uita, & doctrina strenue gubernavit. In Concilio, quod Romæ aduersus Berengarium Diaconum Ecclesie Andegauensis hereticum, a centum tredecim Episcopis sub Nicolaº Papa Secundo, anno Domini 1059. celebratum est, longe clarissimus exitit, & insigni pietate motus, doctè, prudenter, celeriterque uacilantis sanctæ Ecclesie causam (quamvis gravissimam) in optatum portum perduxit; qua de causa Episcopi habitu

habitu, augustissimum Eucharistiae Sacramentum sinistra tenens
depictus conspicitur, quod tanti Sacramenti maiestatem non verbo tantum, sed etiam scripto egregie defendit, ut ex eius libro colligere licet, qui ab eius secundissimo ingenio prodiit, cum refutatione diuersarum hæreseon.

De ueritate Corporis & Sanguinis Domini in Eucharistia Sacramento, lib. 1. Qui excusus est Basileæ, cum Philastrii Catalogo de hæreticis; & iterum ibidem cum aliis veterum Theologorum opusculis, anno 1551. item & Louaniæ, cum aliis de eadem materia apud Hieronymum Velleum, anno 1561. nouissime quoque Parisiis tomo 4. bibliotheca SS. Patrum 1576. in fol.

Quanta etiam fuerit eius in sacris litteris, diuinisque, & humeris legibus scientia, satis ostendunt quos

In omnes Pauli Apostoli epistolas, lib. 14.

Et in Psalterium, lib. 1.

edidit commentarios; & ille, quem de Gestis Gulielmi Comitis fecit.

Vitam tandem mortalem, immortali commutauit, anno D. 1039. Supplement Chron. lib. 12. Trittemius de vir. ill. ord. S. Bened. lib. 1. c. 99. & alij infiniti.

S. R U P E R T U S A B B A S:

S.E. Doctor, & Sacræ Scripturæ, à B. Virgine Maria instruatus,

Reparator, & illustrator.

Qui enim ponit illam in corde suo sapiens erit semper.
Eccles. 50. Cap. LXXIII.

LTIMO loco uidetur S. Rupertus Abbas Tuicitensis, Abbatis habitu, librum apertum manibus tenentis, imagine sacratissimæ Virginis Marie borinseeus decoratum; cuius doctrinæ excellētiam non solum multa volumina ab eo scripta indicant, sed etiam miraculum quo eam doctrinam accepit. Hic enim à iuuentute monasterium S. Laurentii Oesbronc